CHARIS Kurs Służebne Przywództwo
3. Eklezjologia

Bp Francis Kalist

Duch Święty i czas Kościoła: papież św. Jan Paweł II mówi nam, że w dniu Pięćdziesiątnicy Duch Święty został posłany dla uświęcenia Kościoła na zawsze, aby wierzący mieli dostęp do Ojca przez Chrystusa w jednym Duchu.

Ef 2, 18 „Bo przez Niego jedni i drudzy w jednym Duchu mamy przystęp do Ojca".

Wydarzenie to stanowi ostateczne objawienie tego, co już zostało dokonane w tym samym Wieczerniku wieczorem, w Niedzielę Wielkanocną. Zmartwychwstały Chrystus przyszedł i przyniósł Apostołom Ducha Świętego. Dał im Go, gdy byli zamknięci, mówiąc: „Przyjmijcie Ducha Świętego." Później, w dniu Pięćdziesiątnicy, drzwi górnej izby otwierają się i Apostołowie wychodzą, dając świadectwo o Chrystusie w mocy Ducha Świętego.

Sobór Watykański II: „Niewątpliwie Duch Święty już działał na świecie, zanim Chrystus został uwielbiony. Jednak w dniu Pięćdziesiątnicy Kościół został publicznie objawiony tłumom. Era Kościoła rozpoczęła się z przyjściem Ducha Świętego na Apostołów zgromadzonych w wieczerniku w Jerozolimie wraz z Maryją, Matką Pana (Dz 1,14). Dzieje Apostolskie szczegółowo i w wielu fragmentach mówią o Zesłaniu Ducha Świętego, narodzinach Kościoła z przyjściem Ducha Świętego."

Apostołowie poczuli się zdolni do wypełnienia powierzonej im misji. Łaska Ducha Świętego, którą przekazali swoim współpracownikom przez nałożenie rąk, jest przekazywana nadal w święceniach biskupich. W sakramencie święceń, biskupi z kolei, udzielają tego duchowego daru wyświęconym szafarzom. Poprzez sakrament bierzmowania zapewniają umocnienie wszystkim, którzy odradzają się z wody i Ducha Świętego. W ten sposób łaska Zesłania Ducha Świętego trwa w Kościele. Sobór Watykański II pisze, że „Duch Święty mieszka w Kościele i w sercach wierzących tak jak w świątyni" (1 Kor 3,16 i 6,19). Dzięki mocy Ewangelii Kościół nieustannie wzrasta, wiecznie działająca łaska odnawia Kościół i prowadzi do doskonałej jedności z Oblubieńcem. Czwarty, soborowy dokument „Lumen Gentium" mówi nam, że czas Kościoła rozpoczął się wraz z przyjściem Ducha Świętego i trwa przez wieki. Sobór Watykański II był w szczególny sposób „eklezjologiczny" i zasadniczo „pneumatologiczny".

Tak więc Kościół narodził się w dniu Pięćdziesiątnicy. Dz 2,1-4: „Kiedy nadszedł wreszcie dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle dał się słyszeć

© 2026 by CHARIS Polska

z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić".

Poprzez płacz dziecka na sali porodowej dowiadujemy się, że rodzi się dziecko.

Dz 2, 4 - dowiadujemy się, że Kościół narodził się w Wieczerniku poprzez mówienie językami.

Dz 2,13 - wyśmiewano się, że są pijani.

Kiedy narodził się Kościół, był on charyzmatyczny. Przez wylanie Ducha Świętego w pierwotnym Kościele, w czasach apostolskich, wiele cudów, charyzmatów, uzdrowień itp. miało miejsce dzięki mocy Ducha Świętego.

W II wieku ks. Montanus zapoczątkował montanizm, który podkreślał charyzmatyczny aspekt Kościoła, a lekceważył i odrzucał Kościół hierarchiczny, dlatego hierarchia stała się ostrożna i zaczęła ograniczać charyzmatyczny wymiar Kościoła.

Za cesarza Konstantyna, w IV wieku Kościół z ruchu zamienił się w instytucję.

- Wprowadzono chrzest dzieci i zredukowano charyzmatyczny wymiar Kościoła.
- Wiele osób, instytucji nadal pozostało charyzmatycznych, Duch Święty był zawsze aktywny w Kościele.
- Papież wezwał do modlitwy o Nową Pięćdziesiątnicę.
- Nawet ruch zielonoświątkowy jest efektem modlitwy Kościoła katolickiego.
- Błogosławiona Elena Guerra – założycielka zgromadzenia sióstr Ducha Świętego napisała dwanaście listów do papieża Leona XIII, prosząc go o wzmocnienie wymiaru charyzmatycznego, mówiąc, że Pięćdziesiątnica jest procesem ciągłym.
- W rezultacie papież Leon XIII, papież Ducha Świętego, wprowadził Nowennę przed Zesłaniem Ducha Świętego.
- Ponieważ Nowenna nie była właściwie kultywowana, Papież zachęcił do jej odprawiania ogłaszając w 1897 roku encyklikę "Divinum Illud Munus".
- 1 stycznia 1901 r. Kościół oficjalnie odśpiewał hymn „Veni Creator Spiritus" i pierwsza iskra zapaliła się w młodej dziewczynie o imieniu Agnes, z Bethel College w stanie Kansas, w USA, która zaczęła modlić się w językach.
- W 1907 rozpoczął się klasyczny ruch zielonoświątkowy.

© 2026 by CHARIS Polska

- W dniu 25 stycznia 1959 r. papież Jan XXIII ogłosił zwołanie Soboru Watykańskiego II, nazywając go ‚Aggiornamento'. Oficjalnie odmówił modlitwę na otwarcie Soboru Watykańskiego II w 1961 r. „Panie odnów w tych dniach Twoje cuda między nami jak w Nową Pięćdziesiątnicę".

- Kościół modlił się od 1961 do 1965. Skutkiem tej modlitwy jest Odnowa w Kościele przez Ducha Świętego w Katolickiej Odnowie Charyzmatycznej.

- Katolicka Odnowa Charyzmatyczna zaczęła się w 1967 r., dwa lata po zakończeniu Soboru Watykańskiego II (1962-1965) i 70 lat po wydaniu encykliki o Duchu Świętym oraz ustanowieniu Nowenny do Ducha Świętego przez papieża Leona XIII.

- W 1967 zaczął się nowy czas wiosny w Kościele przez potężne i przemieniające doświadczenie, jakie miała grupa studentów Uniwersytetu Duquesne prowadzonych przez ojców pełnych Ducha Świętego w Pittsburghu w USA, od 17 lutego do 19 lutego 1967; było to 29 studentów i wykładowców, którzy wyjechali do ośrodka „Arka i Gołębica" na comiesięczne skupienie.

- Dnia 18 lutego 1967, w sobotę po kolacji poszli do kaplicy i zaczęli się modlić, dwóch z nich modliło się wstawienniczo nad wszystkimi uczestnikami, potem zaczęli modlić się w językach do trzeciej nad ranem. Nie wiedzieli, jak minął czas.

- Potem odnowa zaczęła się rozprzestrzeniać po USA. W tym czasie Leon Joseph Suenens, arcybiskup Mechelen-Bruksela w Belgii, jeden z uczestników Soboru Watykańskiego II, pisał książkę o Duchu Świętym.

- Monica O'Brian z USA spotkała się z kard. Josephem Suenensem i opowiedziała mu o wszystkim, co stało się w Duquesne ze studentami i poprosiła go, żeby przyjechał i zobaczył, co się wydarzyło. Kardynał udał się do Duquesne, rozeznał sytuację na miejscu i uznał Odnowę za „STRUMIEŃ ŁASKI", następnie przekonał papieża Pawła VI o potrzebie akceptacji i wspierania Odnowy w Kościele, aby nie rozwijała się w izolacji.

- Latem 1975 roku około 10 000 katolickich charyzmatyków zgromadziło się w katakumbach św. Kaliksta w Rzymie, odprawiono specjalną mszę, śpiewając w językach i głosząc proroctwa przy ołtarzu papieskim w Bazylice św. Piotra. Po mszy nastąpiła historyczna, specjalna audiencja u papieża Pawła VI, podczas której papież nazwał Katolicką Odnowę Charyzmatyczną „szansą dla Kościoła i świata".

  Zadekretował ją papież Leon XIII.

  Modlił się za nią papież Jan XXIII.

  Papież Paweł VI przyjął ją z zadowoleniem.

© 2026 by CHARIS Polska

Papież Jan Paweł II zachęcał do niej.

Zadanie:

1. Czy widzisz w Duchu Świętym źródło powstania i wzrostu (ekspansji) Kościoła?
2. Czy doświadczasz Ducha Świętego jako tego, który Cię kształtuje i wychowuje jako członka Kościoła, mistycznego ciała Chrystusa?

© 2026 by CHARIS Polska